

«Azerbaycan yurt bigisi» (İstanbul)
Nisan - Mayıs 1932

TDV İSAM
Kütüphanesi Arşivi
No 2E. 2753

Azerbaycanın tarihi coğrafyası

147

diyerek verginin o nisbettte azaltılmasını istemişti (1). Yâqût Hamavî (Şekî maddesinde) «Şekî Ermenistanda bir vilâyettir; Şekî derileri buraya aittir, ki meşhurdur. Tiflise yakın, Kür nehri üzerindedir (sic!)» diyor (2).

Moğol devrinde Şekî fazla ehemmiyeti haiz olmamıştır. Hamdullah Qazvînîde zikri bile geçmiyor. Timur zamanında, bu cihangirin Gürcûsan seferleri dolayısıyle zikrolunuyor (3). O geldiği zaman burada Moğolların Arlat aşiretinden Seyid 'Ali Şekî hâkimî bulunuyordu. Bunun oğlu Timur, Miranşah ve Miranşahın oğlu 'Omer Mirza nezdinde muteber emîrlerden addolundu. Fakat bununla beraber Şekide eski zamanlarda hâkim olmuş olan bir sülâlenin de daha Moğollar zamanında yaşadığı görülüyor. Bu neslin son mümessimlerinden XIX uncu asır bidayetinde yaşayan Feth-'Ali Xanın oğlu Kerim Ağa tarafından yazılıp Şekî kadısı Abdüllâtîf Efendiye nisbet edilen (4) Şekî tarihinde Şâh İsmâ'il zamanında Şekî hâkimî olarak zikredilen Hasan Sultan (Hasan Bey), babası Şekixan, babası Qutulxan, babası 'Alican Candâr, babası Qara Keşîş olmak üzere eski Keşîşlere çıkarılıyor; ve Hasan Sultanın üçüncü babası demek olan 'Alican Candârın İslâmîyeti kabul ettiği söyleniyor. Fakat Safavî müverrihi İskender Münşîye göre bu «Hasan bey» eskiden burada hüküm sürdürmiş

(1) Nasavi, metin, 146, 176.

(2) Mösyö Minorski (E. I. Sheki maddesi) yâqûttaki ينسب إليها الجلود الشكية cümleini Şekî civarında bir kariyeye ait zannetmiş ve bunun da şimdiki Vartaşenin garbindaki Djalut köyünden ibaret olduğunu söylemiştir ki elbette yanlıştır.

(3) Z. N., I, 731; II, 204, 218, 222.

(4) Risale evvelce Dorn tarafından «Bahr-i Hazer ve havâlisine ait islâm metinleri» külliyatunda (Auszüge aus Muhammedanischen Schriftstelleru, S. Petersburg, 1858) ve ahiren metni Bakuda rusça tercümesiyle beraber «Azerbaycan târine ait mevat» sırasında (Materiali po istoriyi Azerbaycana, Vip. 1, Baku 1926) neşredilmiştir. Kitabın telifi 1829 Mayıs 25 (1244 Zilqa'da 20) te itmam edilmiştir. Müellif kendisinin son mustakil Şekî hâni Selim Xanın biraderi Feth-'Ali Xanın oğlu olduğunu iki yerde söylemesine rağmen Dorn ve Aşmarin eseri Şekî kadısı Abdüllâtîf Efendive nisbet etmişlerdir. Segale (Kavkazski Vestnik, 1902, No. 1, yanvar; s. 80) göre Feth-'Ali Xanın ancak Kerim Ağa ismindede bir oğlu olmuştur. Bunun dört oglundan ikincisi Mustafa Ağa Rus ordusunda kornet rütbəsini almış, ve 1895 senesinde ihtiyar yaşında vefat etmiştir. Mustafa Ağa şair ve müverrih olup Türk ve Acem lisânlarında eserler ve Şekî tarihi yazmıştır; Segal de bu eseri kendi makalesinde bilihtisar nakletmiştir. Bundan anlaşılığına göre Mustafa Ağanın eseri bu matbu Şekî tarihinden istifade edilerek yazılmış ve orada bulunmamış bazı tafsilâti da muhtevi bulunmuştur. 1829 senesinde yazılan eser, yani matbu Şekî tarihi her halde Mustafa Ağanın babası Kerim Ağa tarafından telif edilmiştir. Mustafa Ağanın kız tarafından torunu Emircanlı 'Abdü'l-'Ali Beyin dedigine göre Kerim Ağa da malumatlı bir zat imîs.

russes l'occupèrent de 1723 à 1735. Le dernier Khan de Bakou Housseïn Kouli Khan jura fidélité et fit sa soumission à la Russie en 1796. Malgré cela, il ne cessa pas d'entretenir des relations très étroites avec la Perse, et ses sujets pillairent de temps à autre les marchands russes.

En 1806, le Prince Tzitzianov décida de mettre fin aux agissements du Khan et de le punir; il assiégea la ville, mais pendant une entrevue, le Prince Tzitzianov fut traitrusement assassiné par un des noukers (nouker - homme de la suite) du Khan, le 6 Février 1806. Bakou fut prise par les armées russes au mois de Septembre de la même année et annexée à l'Empire Russe. La famille des Khans de Bakou subsiste actuellement sous le nom de Bakikhanly (Bakikhany), et trois autres familles de Beks sont encore des branches de la dynastie principale: Khanlarly (Khanlarov), Selimkhanly (Selimkhanov), Sultanzade (Sultanov). Dans la région de Bakou, subsistaient les familles suivantes des Beks les plus connues: Achourbeyli (Achourbekov), Mamedbeyli (Mamedbekov), Rizabeyli (Rizabekov) Hadjily (Gadjinsky), etc.

KHANS DE CHEKI OU DE NOUKHA.

C'est une dynastie des Khans qui possédait le pays depuis le commencement du XV-ème siècle, ayant comme capitale la ville de Cheki ou Noukha. Le dernier Khan de Cheki était Selim-Khan, qui se soumit aux Russes en 1796. Il jura fidélité de nouveau en 1805, quand une garnison russe occupa sa ville. Mais l'année suivante, il s'enfuit en Perse, et les Russes mirent à sa place Djafar Kouli, Khan de Khoï, fils ~~de~~ du Khan de Khoï au Nord-Ouest de la Perse. Il était Lieutenant-Général de l'armée russe, et se trouvait à Tiflis depuis 1804, amené là par le Patriarche arménien Joseph Argoutinsky, qui le protégeait beaucoup, car la mère du Khan était une ~~musulmane~~ arménienne. Djafar Kouli Khan et son fils aîné Ismaïl Khan gouvernaient le khanat sous le Protectorat russe. Ismaïl Khan mourut en 1819 sans postérité directe, et le Khanat fut définitivement annexé à la Russie. De l'ancienne dynastie des Khans de Chaki descendent les Beks de Cheki (Chekinsky) et de Noukha (Noukhinsky). De la deuxième dynastie descendent les Khans de Khoï (Khoisky), qui étaient sujets russes. En ce qui concerne les familles de Beks, on peut citer les plus connues: Amirdjanly (Amirdjanov), Chiralibeyli (Chiralibekov), Alibeyli (Alibekov), etc.

KHANS DE CHIRVAN OU DE CHEMAKHA.

De tous les Khanats de la Transcaucasie, celui de Chirvan, avec la capitale Chemakha, était le plus ancien, le plus puissant et le plus riche. Depuis la conquête arabe, c'est à dire depuis le VIIIe siècle, Chirvan fut gouverné par une dynastie d'origine arabe, des Chriwanshahs, qui furent détrônés par les Safavides de Perse en 1546. Chirvan perdit son indépendance et fut gouverné par des vice-rois, nommés par les Shahs, et qui avaient le titre de Khan.

« Notices historiques
sur la noblesse du Caucase »
Alexandre de Forman